

**Serrat de la Pastereta.
Vilmanbar (6a, 130 m)**

Primera ascensió:

J. Moragas, F. Garcia, R. Majó i E. Sales (tardor de 2001)

Material:

11 cintes exprés si fem tots els llargs o 18 cintes si empalmem el 1er i el 2on

La Vilmanbar és una via de concepció moderna, que guanya el Serrat de la Pastereta per una de les seves plaques més atractives. Amb un inici vertical però molt assegurat, gaudim d'una escalada agradable i sense gaires preocupacions. Menció especial per la roca a partir de la primera reunió, que farà gaudir als gourmets més exigents. La via es fa ràpid, i és fàcil combinar-la amb altres itineraris de la cara oest de la Pastereta, com ara la seva veïna Funció Clorofil·lica o el Diedre Bonington.

- Via: Vilmanbar
- Grau: 6a
- Grau de compromís: Baix
- Grau d'exposició: Baix
- Llargària: 130 metres
- Equipament: Via equipada
- Material: 11 cintes exprés o 18 si empalmen els dos primers llargs. Portar doble corda o bé simple de 70 per poder fer els ràpels.

Aproximació:

Entrem a Collbató pel Passeig Llonganies i girem a mà dreta pel Passatge Fumada. Seguim fins al carrer de la Muntanya (esquerra), que mena al carrer Pau Bertran. Continuem fins al final, que es converteix en una pista en bon estat. Continuem per la pista uns 900 metres i aparcuem a la banda dreta. Just davant nostre puja un camí de marques blaves que al cap d'una estona es converteix en un corriol. Seguim el corriol fins que trobem una desviació a mà dreta que ens porta a la cara oest de La Pastereta.

L1 i L2 (6a)

Val la pena empalmar els dos primers llargs, quedant d'aquesta manera una tirada de 50 metres sostinguda en V i amb algun pas puntual una mica més difícil. Per empalmar aquestes dues tirades s'han de dur 18 cintes, en cas contrari amb 11 cintes és suficient.

La via comença a l'esquerra d'una fissura evident. Els primers metres es fan anant en tendència a l'esquerra. Aviat trobem algun pas una mica més tècnic, però són un parell de trams curts i les assegurances estan molt properes. La primera reunió sembla més aviat una instal·lació de ràpel i es veu molt incòmoda; la saltem i després de seguir un parell de metres amunt fem un flaueig cap a la dreta i creuem la fissura. Ara venen uns quants metres molt verticals però amb una roca d'escàndol, que ens regala bons forats i cantells a dojo. Ràpidament la placa es va ajaient fins que arribem a la segona reunió. 50 metres.

L3(V+)

Sortim de la reunió recta amunt. L'inici és vertical, però sempre trobem un cantell o un forat per progressar sense problemes. A poc a poc la placa es va tombant fins que s'ajeu definitivament i arribem a un replà on muntem la reunió; aquesta és compartida amb la via Funció Clorofil·lica. 45 metres.

L4(V)

Hem de sortir cap a l'esquerra i caminar uns 7 metres abans d'enfilem-nos a la paret. Val la pena fer un canvi de reunió i fer-la en un arbre que hi ha just davant de la placa que hem d'escalar. Escalem uns primers metres pel costat d'una fissura amb una roca no tant

bona fins que arribem a una placa més vertical. Aquí la roca millora i és qüestió d'anar progressant sempre amunt fins la reunió. 35 metres.

Descens:

Un primer ràpel de 25 metres fins la R3. Des de la tercera reunió fem un altre ràpel de 35 metres fins a la R2. De la R2 fem un darrer ràpel de 50 metres fins al terra.

El que més m'ha agradat:

- Les dues primeres tirades són força 'disfrutonas', amb un equipament generós que ens permet escalar sense angoixes.
- A partir de la primera reunió la roca es torna excel·lent.
- Ràpida i fàcilment combinable amb algun altre itinerari proper.
- Ideal per un matí d'estiu o per tardes la resta de l'any.

El que no m'ha agradat tant:

- Llàstima de la feixa on es troba la 3a R, doncs treu continuïtat a la via.